

Munia ja kolikoita

Kate Anderson
(Perustuu tositapahtumaan)
Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Kahdeksan... yhdeksän... kymmenen!
Izzy laittoi varovasti kymmenennen munan koriinsa. Ukki maksoi hänelle yhden sentin jokaisesta kananmunasta. Koska munia oli 10, Izzy saisi tänään 10 senttiä.

Kanat räpyttelivät ja kotkottivat, kun Izzy heitti niille ruokaa. Hän piti huolellisesti pyhämeikkonsa puhtaana. Kanoja piti ruokkia joka päivä, myös sunnuntaisin. Ja munat oli kerättävä.

"Kiitos munista, kanat!" Izzy sanoi. "Ja kiitos 10 sentistä!"

Izzy katsoi kauniita munia korissaan. Ukki ei tarvitsisi kaikkia kymmentä munaa. Hän antaisi suurimman osan niistä Izzyn perheelle. Mutta hän söi

*Izzyn kasvoja kuumotti.
Antaa pois yksi
hänen senteistään?
Hän ei pystyisi!*

mielellään yhden munan aamiaisella. Izzy hyppeli pihan poikki ukin keittiöön.

"Erityislähetys!" Izzy huusi.

"Kiitos!" ukki hymyili. "Olen hyvin onnellinen, kun tuot minulle kananmunan."

Izzy ojensi hänelle korista suurimman munan. "Rakastan sinua, ukki", hän sanoi.

Ukki napautti munaa kuuman paistinpannun reunaan ja mursi sen auki. Kultainen munankeltuainen siirsi pannulla.

"Ota nyt itsellesi 10 senttiä purkistani." Ukki halasi Izzyä. "Nähdään sitten kirkossa!"

Izzy juoksi kotiin, muut yhdeksän munaa korissa ja taskussaan 10 kiiltävää kolikko.

Kun Izzy meni Alkeisyhdistykseen, hänellä oli yhä kolikot mukanaan. Hän laittoi kätensä taskuun ja hypisteli kolikoita oppiaihetta kuunnellessaan.

"Kymmenykset ovat sitä, kun annamme kymmenesosan siitä, mitä ansaitsemme, takaisin taivaalliselle Isälle", sisar Ayala sanoi. "Jos siis sinulla on 10 senttiä, annat kymmenyksinä yhden sentin."

Izzyn kasvoja kuumotti. Antaa pois yksi hänen senteistään? Hän ei pystyisi! Hän piteli kolikoitaan tiukemmin.

"Miksi Jumala tarvitsee meidän rahojamme?" kysyi Izzyn ystävä Jaime. "Hän ei edes käytä rahaa."

Sisar Ayala hymyili. "Mutta Jumala tietää, että rahaa tarvitaan maksamiseen, kuten tämän kauniin kirkkorakennuksen maksamiseen", hän sanoi. "Hän pyytää meitä maksamaan kymmenykset, jotta voimme täyttää kirkon tarpeita. Mutta vielä tärkeämpää on, että Hän haluaa siunata meitä. Jos maksamme kymmenyksemme, Jumala lupaa meille siunauksia taivaasta."

Izzy tunnusteli kolikoita taskussaan ja ajatteli ukin munaa.

Munat olivat ukin kanoista, mutta ukki piti vain yhden munan itsellään. Ukki oli niin onnellinen saadessaan munan joka aamu, että Izzy halusi antaa hänelle parhaan mahdollisen munan. Sitä paitsi hän rakasti ukkia enemmän kuin munia. Se oli kaikkein tärkeintä.

"Niinpä", Izzy sanoi hitaasti, "me annamme taivaalliselle Isälle takaisin vähän siitä, mitä Hän antaa meille. Koska haluamme osoittaa Hänelle, että rakastamme Häntä."

"Juuri niin." Sisar Ayala ojensi jokaiselle lapselle kymmenyskuoren.

Izzy otti 10 kiiltävää senttiään ja laski ne sylissään.

Kahdeksan... yhdeksän... kymmenen.

Izzy tunsi olonsa lämpimäksi ottaessaan kiiltävimmän sentin ja sujauttaessaan sen kirjekuoreen, jotta hän voi antaa sen taivaalliselle Isälle. "Kiitos senteistä", hän kuiskasi. "Ja kiitos taivaan siunauksista." ●

